

ESPAI D'OPINIONS**Nº151**
Abril 2012**Pep Vílchez****UN FUTUR REPUBLICÀ**
DINS L'ESDEVENIR DEMOCRÀTIC

Existeix una interessada opinió que manté la idea de que a Espanya el destí del sistema republicà està inevitablement condemnat al fracàs, o pitjor a la tragèdia. Si exceptuem la Gran Bretanya, tots els nostres veïns més propers són repúbliques. Ho són Portugal, França, Itàlia inclòs Alemanya, actual mare financera dels europeus. Aquests països, que altre temps foren monarquies i avui repúbliques gaudeixen d'una estabilitat similar o superior a la nostra monarquia parlamentària.

En realitat, en el seu origen, la animadversió antirepublicana ho era contra la democràcia i les llibertats. Era comú, entre els franquistes, considerar que els habitants de l'Estat espanyol, per la seva sang calenta que determinava un caràcter impulsiu i bel·licós, no eren aptes per l'exercici de la democràcia i, donada tal incapacitat genètica de gaudir dels drets i llibertats, tant sols podien ésser governats amb mà dura.

El general Franco va assentar el seu poder en la demonització del sistema republicà el qual fou aniquilat a partir d'un irresponsable cop militar que derivà en guerra civil. Emperò el cop, en realitat, era contra les llibertats democràtiques, que foren les que permeteren posar en evidència les profundes desigualtats i injustícies que els pobles de l'Estat espanyol feia molt temps que patien.

El general que es va fer anomenar "Caudillo" ofegà totes les llibertats i va impulsar un nacionalisme agressiu fonamentat en el desig d'uniformar a tota la població sota el seu comandament, herald d'una visió reduccionista de caire espanyolista, intentà supplantar la personalitat del pobles amb una forçada assimilació castellanitzant i centralista.

Franco va intentar que els ideals del nacionalcatolicisme tinguessin continuïtat a través de la instauració de la monarquia de mà del fill del legítim aspirant – Don Juan-, es a dir de l'actual monarca, Joan Carles I. De fet, la monarquia

afavorida pel dictador es consolidà, però no s'assentà a través dels ideals del Movimiento Nacional. L'imperatiu històric, condicionat pel devenir d'Europa i el Món, afavorí que la monarquia obrís pas a un sistema de llibertats tal i com va recollir la Constitució de 1978.

Partint de l'essència democràtica que empara els drets individuals i col·lectius dels individus i de les nacions, la República és un receptacle digníssim per gaudir de les llibertats democràtiques i emparar els drets dels ciutadans. L'opció republicana, doncs, recull tots els requisits per ésser seriosament considerada i respectada.

Totes i cadascuna de les opcions polítiques que es fonamenten en l'exercici de drets bàsics mereixen protecció i consideració, inclòs, com no podia ésser d'altra manera, el dret dels pobles a elegir la forma en que volen ésser governats, així com l'inalienable dret de les nacions a l'autodeterminació.

La democràcia implica molt més que l'exercici del dret a elegir els nostres representants de forma periòdica, ja que en tot moment ha de poder vehicular les idees de tots els que respecten les seves regles.

Avui, quan la monarquia parlamentària passa per hores baixes, explicitar la reivindicació republicana és una manera de proposar una forma d'Estat més democràtica, la qual, en tot cas, si els ciutadans ho desitgen, té tota la legitimitat que la sobirania popular dóna a la voluntat dels pobles.

El 14 d'abril de 1931 una societat dominada pel caciquisme, l'obscurantisme de caire religiós i una dreta autoritària avesada a hegemonitzar el poder polític i econòmic baix. La protecció de la monarquia, hagué de donar pas a un anhelat règim democràtic, el qual, des de el primer dia de la seva instauració, fou sabotejat pels mateixos que gaudiren dels privilegis de l'antic règim monàrquic.

El fracàs de l'experiència republicana no fou el de la democràcia ja que la vella oligarquia no dubtà en desestabilitzar les llibertats públiques per assolir els plantejaments del totalitarisme de caire feixista que es desenvolupaven per gran part de la Europa dels anys trenta del segle XX .